

Befolkningens Interesse om Folketingsalen i langt højere Grad, end Tilfældet har været i mange Aar, og samtidig har jeg den Tro, at det derved — tværtimod hvad der er yttret baade heri Salen og udenfor — vil lykkes at samle Oppositionen meget mere i den politiske Kamp. Tillige vil jeg udtale, at ligesom jeg takker de ærede Forslagsstillere for Forslaget og haaber, at der skal komme noget nyttigt ud af det, saa vil jeg ubetinget tage Afstand fra saadanne Udtalelser, som ere faldne baade her i Salen og udenfor, at de to ærede Forslagsstillere, der ere graaede i Kampen for Folkets Rettigheder og Kampen imod Provisorismen, at de paa nogen Maade skulle være gaaede Regeringens Vrinde.

Lauridsen: Det ærede Medlem fra Odder (Bjørnbaek) bebrejdede mig, at jeg ikke skulde være gaaet tilstrækkelig dybt i mine Undersøgelser om Venstres Standpunkt, hvilket i Dag er gentaget af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm). Hvis jeg var gaaet tilstrækkelig dybt i mine Undersøgelser, vilde jeg, mente han, være kommen til at ønske, at dette Venstres gamle Standpunkt skulde bevares; det var noget, man havde stemt for saa hyppig her i Tinget, at det næsten var en Slags Forræderi, at stille sig derimod. Jeg skal indrømme, at de ærede Medlemmer have for saa vidt Ret, som en Ølstat mange Gange har været sat i Forbindelse med Venstres Toldlov, dels gennem Antydninger i Betænkninger, dels i selve Lovforslaget, men der har været eet, som har gjort, at man føler sig tryk ved denne Stilling, og det var, at før fulgte altid en Fordring med om Nedsættelser, svarende til Krigsskattens Beløb. Hvis der havde staaet i dette Lovforslag, at den Dag, da der har fundet Nedsættelser Sted i Tolden, svarende til Krigsskattens Beløb, eller hvis der endda blot havde staaet, at den Dag, Statskassen ved sociale Reforme var lænset for et Beløb af 4 Millioner, skulde dette Lovforslag træde i Kraft, saa vilde jeg have følt mig meget mere tilbøjelig til at stemme for det, end jeg er i Øjeblikket. Den Betryggelse, som laa i Venstres gamle Fordring om Nedsættelse, svarende til Krigsskattens Beløb, vilde jeg nok ønske, man kunde faa op igen, naar man staar over for et saadant Forslag. Det er netop det karakteristiske ved dette Forslag, der betegner sig selv som en Løstestang for en almindelig Toldreform, at Venstres gamle Fordring er forsvunden, og at der intet staar i Lovforslaget om Kom-

pensation. Venstres gamle Fordring om Nedsættelser, svarende til Krigsskattens Beløb, er ved dette Lovforslag saa nogenlunde gaaet ud af Dagsordenen. Nu ser jeg vel, at det ærede Medlem fra Alsens (Bernsen) fremhævede, at han var enig i, at Krigsskatten er uretfærdig, men at det var umuligt enten at faa den ophævet eller at faa en Kompensation, der svarede til dens Beløb, thi de andre Lovgivningsfaktorer vilde ikke gaa ind derpaa. Dertil vil jeg sige, at fordi de andre Lovgivningsfaktorer ikke ville gaa ind derpaa, deraf følger jo dog virkelig ikke, at man skal gaa til det, som synes at være stekt ved dette Lovforslag, at opfinde og give Anvisning paa nye indirekte Statter, som ville gaa ind i den Kasse, over hvilken et provisorisk Ministerium er Herre. Det er dog noget tvivlsomt, om det, efter at man i 18 Aar har staaet paa Nedsættelser, svarende til Krigsskattens Beløb, og efter at man i 18 Aar har været Fiende af indirekte Beskatning, om det saa vil være sand og rigtig Venstrepolitik og god Oppositionspolitik, at man over i Købet over for den Politik, Regeringen har praktiseret i indøvørende Aar, gaar hen og giver den Anvisning paa en ny indirekte Stat. Man kan jo ikke en Gang føle sig ganske overbevist om, at naar dette Lovforslag vedtages her og om en føje Stund gaar til Landstinget som Folketingets Tilbud, Regeringen saa ikke skulde kunne finde Anledning til at benytte dette Tilbud om ikke ad ordinær saa ad provisorisk Vej, men at dette skulde være den rette og forstandige Vej at gaa, er mig noget gaadefuldt. Jeg skal dernæst gøre en yderligere Bemærkning til det ærede Medlem fra Alsens. Det ærede Medlem sagde, at det forundrede ham højlig, at jeg i mit forrige Foredrag havde nævnt Ordet Klassepolitik, thi han havde for nogen Tid siden i en Avis læst noget om, at jeg havde sagt, at man skulde holde sig til Agrarpolitikken og overhovedet føre en Klassepolitik. Dertil er nu at sige, at det ærede Medlem for det første ikke refererede ganske rigtig. Jeg har ikke sagt, at man skulde føre Agrarpolitik, derom stod der ikke et Ord i mit Foredrag, jeg har derimod sagt, at man behøvede ikke at stamme sig ved at følge en Klassepolitik, at de gamle Bondevenner ikke havde stammet sig derved, at der heller ikke var Anledning for Venstremænd overhovedet til at stamme sig, naar det siges, at den Ting og den Ting er Klassepolitik, og det Udtryk staar jeg vedblivende ved. Naar jeg talte om og tænkte paa Klassepolitik, saa tænkte jeg ikke derpaa i den Forbindelse, at et Samfundslag, som